

Σάν πέρου νέον ἰδρως τοῦ κάλλους Παρθενῶνα
θεσπέυστος Ἰκτινος,
κι' ὁ καθ' ὁμοίωσιν ἑσθὸς πλάσθεις καὶ κατ' εἰκόνα
κατήνησθ' ἕνα κτήνος.

Σάν πέρου κόσμος λογικὸς κρατῶν Κυρλομανθῶνα
νέας ὁδοῦς ἐτράπη,
κι' εἶθε χρυσελαφάντινον ἀγάλμα τοῦ Φειδία
'στὸν ἄγριο χασάπη.

Καὶ σήμερον ἀμὴν ἀμὴν,
εἰρήνην φάλλομεν ἡμῖν
καὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις.

Τελὸν μεγάλας κατ' αὐτὰς
τῆς Ἐπετειοῦ τελευτᾶς
τὰ κράτη τῆς Εδρώτης.

'Ἐπετειος εἶθ' κι' ἔκει
τὰ μάλα πανηγυρικὴ
μὲ πόθους ἰδεῖσαις.

'Ἐπετειος μὲ χασαπιά,
ποῦ πῆρε κάπως ἀνθρωπιά
ὁ κόσμος ὁ κτηνώδης.

Παντοῦ πανηγυρίζεται γραπτικὸς καὶ διὰ γλώσσης
καὶ μὲ λαῶν ζήτησιν καὶ μὲ διαδηλώσεις
μέγα τοῦ κόσμου γεγονός,
καὶ γῆς καὶ πόντος κι' ὁδρανός
δροντοκοπῆ κι' ἀστράφεται,
ξυλένεις μυιγοχάφτη.

Φρικτὸς μεταορίζεται
ἀεσοπρός δαίμων,
ἀλλὰ πανηγυρίζεται
ἐπέτειος πολέμων.

Αὐτῆς τὴν μνήμην σήμερον κι' ἡμεῖς ἐπιταλοῦμεν
ἐν ρώμῃ κι' εὐπραγία,
καὶ τοὺς ἀσφοῦς σήμερα καὶ τοὺς σοφοὺς καλοῦμεν
εἰς τ' ἀνθρωποσφαγία.

'Ἄσυχ' ἀκαλόφωμεν σεμνὰ
θυμάτων σώματα γυμνὰ
μὲ τῆς συκῆς τὸ φύλλον.

Ψάλται τῆς πάλης τῆς ὀμῆς
ἄς ἐσορᾶσωμεν κι' ἡμεῖς
μετὰ τῶν ἀλλοφύλων.

Εἰπόντος ταῦτα τοῦ Φασουλῆ
κι' ὁ Ἐπικλέτος ταῦτα λαλεῖ.

Π.—

'Ἐμπερὸς κι' ἡμεῖς μετὰ παιδιῶν,
ἀλλὰ καὶ παλιμπαίδων
μέσα σὲ μούγκρισμα βωδίων,
σὲ βρόντους στρατοπέδων.

'Ἐκεῖ ὅτῃν πρώτην τὴν γραμμὴν
τῶν φοβερῶν μετὰ πᾶν
πανηγυρίσωμεν ὀρθρὴν
τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων.

Δεῦτε πανηγυρίσωμεν πανήγυριν σπανίαν
σὲ ποταμοὺς αἰράτων,
καὶ σὲ σωροὺς πειρημάτων,
καὶ πάντας ἄς τρυφήσωμεν ἰσθὴν καθρωποκτονίαν.

Δεῦτε πανηγυρίσωμεν ἐπέτειον μεγάλην,
ποῦ μὲ παντοίας τελευτᾶς τὰ κράτη τὴν τιμοῦν,
δεῦτε πανηγυρίσωμεν ἀνθρωποκτόνον πάλιν,
ὅπου γι' αὐτὴν σκοτόνεται κι' ὅσοι δὲν πολεμοῦν.

Καὶ τὸν ἀστέρα βλέποντες, ποῦ φωτοβόλος τότε
'στὴν θείαν φάτιν ἔφερε τοὺς ἐκ Πελοῦς μάγους,
δεῦτε πανηγυρίσωμεν κι' ἡμεῖς, συμπατριῶται,
μὲ τοὺς σφαγείς, τοὺς ἐμπρηστάς, καὶ τοὺς ἀνθρωποφά-
[γους]

'Ἀρεὺς δοξάσωμεν αἱματοχρῶν Στέμμα,
ὕμνους ἄς τονίσωμεν 'στοῦ ὀπαθῆσθ' τὴν κόφιν,
κι' εἰπώμεν νιπτόμενοι μὲ θυμάτων αἱμα-
νίφον ἀνομήματα, καὶ μὴ μόνον δφιν.

'Ἄς πετοῦμε πτώματα
'στοὺς ἀγριοσηῶλους,
σαρκισμοὺς καὶ σκώμματα
'στοὺς εἰρηνοφίλους.

Τῶν ὀδόντων ὁ βρυγμός,
τῶν κοράκιων ὁ κρωγμός
κι' ὄλων τῶν ὀρνέων.

Γένοιτο κι' εἶθ' κι' ἔκει
θεσποσία μουσικῆ
τῶν βρετῶν τῶν νέων.

Αἶμα τῶρ ἄς πίνωμεν, νίκτωρ τοῦρανοῦ,
μ' αἶμα τῶρα, βρὲ παιδιὰ, νὰ γινώμεν τάπα,
καὶ 'στὸν εἰρηνόφιλον τοῦ Βατικανοῦ
ἄς εἰποῦμε τὸ γνωστόν: καλὲ ἄντες, Πάπα.

Κάθε Πάπα καὶ παπῆ,
ποῦ σφαγείς θέν' ἀγαπᾶ,
καὶ σ' Ἀνατολῇ κι' Εδρώπῃ
τὸν χλευάζουν κρεσόνεπα.

'Ἀρης μόνον βασιλεύει,
κι' ἔνα σκώμμα καὶ μὲ χλευῆ
ἀπαντὰ 'στοῦ Βατικανοῦ τῆς εἰρηνικῆς προτάσεως,
κι' ἐπαταίους ἐορτάζουμ με πομπὰς καὶ μ' ἐορτάσεις.

Ὀδοῦν ἄς λάβωμεν κι' ἡμεῖς, βρὲ Φασουλῆ, φραγγέλιον,
κι' ἄς φραγγελάσωμεν ἀπὸ τοῦ
τοῦς βλακηντούς, τοὺς κουτοὺς,
ποῦ τῆς Εἰρήνης σήμερα κηρύττουσιν Εδαγγέλιον.